

За да ся види по-очевидно полза-та отъ сдружяваніе-то нека приведемъ и изъ нашенскій животъ примѣръ. Нѣйдѣ си хора-та ся поминувать съ правеніе и прѣпродаваніе абы. Да речемъ, че има сто душъ, отъ коп-то едни съ по 10 хыляды, другы съ по 20 хыл. а другы съ по 50 и повече хыляды работять тѣжъ работъ и печялять отъ нежъ на пр. по 20 на стотѣхъ. Ако тія сто душъ си сберяхъ капиталы-ты та ся сѣдружяхъ и подвигняхъ еднѣ фабрикѣ съ потрѣбны-ты машины за правеніе абы, тїи щяхъ да искарвать и по-хубавъ, и по-ефтинъ и по-много стока, зачто-то съ машины ся искарва повече работа отъ колко-то съ голы рѣцѣ. Тогава и стока-та имъ по-добрѣ, по-лесно и повече ще ся продава та и всякой единъ наспротивъ пары-ты си, что е вложилъ, може да печяли повече, отъ колко-то кога-то самъ за себе работяше. При това отъ сто-тѣхъ душъ другары може само десятина душъ да врьтять фабрикѣ-тѣ, да купувать суровѣ и да продавать изработенѣ стокѣ, а другы-ты 90 душъ можяхъ да си гядають и другѣ работѣ. Колко голѣма полза и леснина!

Съ сдружяваніе что-то може да ся направи и голѣмо, то може ся направи и на малко. Така на пр. разбрани и умни ораче, занаятчїи и работници, като видѣли что може да прави сговорѣ-тѣ и сдружяваніе-то у богаты хера, заловили ся и тїи да ся сдружявають. Простѣ работникѣ, кой-то работи съ надницѣ, малко искарва, и то не всякога: много пѣти ся случи да нѣма за него работѣ; случи ся болестъ нему или нѣкому въ кѣщи. Въ такъвъ случай какво да прави? Да простре рѣкѣ за да проси милостынѣ то е и срамота и грѣхота, па всякога ся и не намира